

Quoniam sanctus vir diu in eadem solitudine virtutibus signisque succresceret multi ab eo in eodem loco: ad omnipotentis dei sunt fuitiū congregati: ita ut illic duodecim monasteria cum omnipotentis iesu christi dispensatione destrueret: in quibus statutis patribus duodecim monachos deputavit: paucos vero secum retinuit: quos adhuc in sua presentia aptius erudiri iudicavit. Leperunt et tunc ad eum rōane urbis nobiles et religiosi concurrere: suosque ei filios omnipotentis domino nutriendos dare. Tunc quoque bone spei suas soboles euthucius maurus tertullus vero primum placidum tradidit. Et quibus maurus iunior. cum bonis polleret moribus: magistri adiutor cepit existere: placidus vero puerilis adhuc idolis anos gerebat.

Maurus et placidus scō viro tradunt

In uno autem ex eis monasterijs quod circumquaque destruxerat quodam monacho erat quod oratione stare non poterat.

Quidam monachus ad orationes stare non poterat.

Sed mox ut fratres se ad orationis studium inclinaret ipse egrediebatur foras et mente vaga terrena aliquid et transitoria agebat cumque ab abbate suo sepius fuisset ammonitus: ad virum dei deductus est. Qui ipse quoque eius stultitiam vehementer increpavit et ad monasterium reuersus: vix duobus diebus viri dei ammonitione tenuit. Tertia die tertio ad usum proprium reuersus vagari tempore orationis cepit. Quod cum seruo dei ab eodem monasterio preterire que constituerat nunciatum fuisset: dixit: ego venio eumque pro me metipsum emendo. Cumque vir dei venisset in eodem monasterio et constituta hora expleta psalmodia: sese fratres in oratione dedissent aspexit quod eundem monachum qui manere in oratione non poterat: quidam niger puerulus pro vestimentis fimbriam foras traherebat. Tunc eidem patri monasterii popeiano nomine et mauro dei famulo secreto dixit: Nunquam non aspiciatis quod est quod istum monachum foras trahit? Qui respondentes dixerunt non. Quibus ait: Oremus ut et vos et videatis quem iste monachus sequitur: Cumque per biduum esset oratum maurus monachus vidit: popeianus autem eiusdem monasterii preterire videre non potuit. Die igitur alia expleta oratione viri dei oratorum egressus: statim monachum foras repperit quod pro cecitate cordis sui signa percussit. Qui ex illo die nihil persuasionis ulterius a nigro puerulo protulit: sed ad orationis studium immobilis permansit. Sicque antiquus hostis dominari non ausus est in eius cogitatione ac si ipse percussus fuisset ex verberare.

Maurus vidit popeianum videre non potuit.

Quomodo ex montis rupe aqua eduxit ad monachorum preces. ca. v.

Monachus pro ga pcutit et sanatur.

Aterat loco tria sursum in rupibus montis erat: et valde erat frigus laboriosus sepe ad lacum descendere ut aquam haurire debuisset: maxime quod ex deverso montis latere erat grade descenditibus in itinere periculum. Tunc collecti fratres ex eisdem tribus monasterijs ad dei famulum benedictum venerunt dicentes: Laboriosus nobis est pro aqua quotidie ad lacum descendere: et idcirco necesse est ex eodem loco monasteria mutari. Quos benedictus consolatos dimisit: et nocte eadem cum paruo puerulo nomine placido cuius superius memoriam feci eiusdem montis ascendit rupem: ibique diutius oravit: et oratione completa tres petras in loco eodem pro signo posuit atque ad suum cunctis illic nescientibus monasterium rediit. Cumque die alio ad eum pro necessitate aqua predicti fratres venissent dixit: Ite et rupem illam in qua tres super iuice positas petras inueneritis: in modico cauate. Talis enim operatio deus est in illo montis cacumine aquam producere: ut vobis labore tanti itineris dignetur auferre. Qui euntes rupem montis quod benedictus predixerat iam sudantes inuenerunt. Cumque in ea concavum locum fecissent: statim aqua repletus est. Que tam sufficienter emanavit: ut nunc usque ubertim defluat atque ab illo montis cacumine usque ad inferiora deriuetur. **Q**uoniam admodum ferramentum colonum in aqua excussum ad proprium reuocavit manubrium. Capi. viij.

Et puerulo placido miraculum facturum monte ascendit.

Mira res.

Alio quoque tempore gothi quidam pauper spiritu ad puerum venit: quem vir domini benedictus libentissime suscepit. Quadam vero die: ei ferramentum dari iussit: quod ad falcis similitudinem falcastrum vocat: ut de loco quadam vepres abscederet: quatenus illic fieri hortus deberet. Locus autem ipse quod mudadum gothi suscepit super ipsam lacum ripam iacebat. Cumque gothus idem de sitate veprium toto spiritus admisu succideret: ferrum de manubrio proliens in lacum cecidit: ubi tanta erat aquarum profunditas ut spes regredi ferramenti nulla iam esset. Itaque ferro perditum tremebundus ad manus monachum gothi cucurrit: dicens quod fecerat nunciavit et reatum suum egit penitentiam. Quod maurus quoque monachus mox benedicto dei famulo curavit indicare. Vir igitur domini benedictus hec audiens accessit ad locum: tulit de manu gothi manubrium: et misit in lacum